

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Moonich Produktkonzepte & Realisierung, przeciwko OHIM — Thermofilm Australia (HEATSTRIP)

(Sprawa T-184/12)

(2012/C 200/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Moonich Produktkonzepte & Realisierung GmbH (Sauerlach/Lochhofen, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt H. Pannen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Thermofilm Australia Pty Ltd (Springvale, Australia)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji R 1956/2010-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 26 stycznia 2012 r.;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HEATSTRIP”, dla towarów i usług należących do klas 9, 11 i 35 — zgłoszenie nr 7 296 676

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Thermofilm Australia Pty Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany słowny znak towarowy „HEATSTRIP”, podlegający ochronie w Australii, w Kanadzie, w Stanach Zjednoczonych w odniesieniu do, między innymi, urządzeń grzewczych

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i cofnięcie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 oraz art. 75 i art. 76 ust. 1 tego samego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Verus przeciwko OHIM — Maquet (LUCEA LED)

(Sprawa T-186/12)

(2012/C 200/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verus EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: S. Vykydal, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Maquet SAS (Ardon, Francja).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji R 67/2011-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 lutego 2012 r. i ponowne przekazanie sprawy do Izby Odwoławczej;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania przed Sądem oraz przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Maquet SAS

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „LUCEA LED” dla produktów z klasy 10

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „LUCEO”, dla towarów należących do klas 10, 12 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009,

— naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009,

— naruszenie art. 75 zd. drugie rozporządzenia nr 207/2009,

— naruszenie art. 6 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95 analizowanego w związku z decyzją EX-05-5,

— naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-198/12)

(2012/C 200/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i A. Wiedmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012)1348 wersja ostateczna z dnia 1 marca 2012 r. dotyczącej przepisów krajowych zgłoszonych przez federalny rząd Niemiec utrzymujących dopuszczalne wartości dla ołowiu, baru, arsenu, antymonu, rtęci, nitrozoamin i substancji zdolnych do tworzenia nitrozoamin w zabawkach po wejściu w życie dyrektywy 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek

w zakresie, w jakim nie zatwierdza się przepisów zgłoszonych w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla arsenu, antymonu, rtęci (art. 1 ust. 1),

w zakresie, w jakim przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru zatwierdza się czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r. (art. 1 ust. 2 i 3);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo:

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy alternatywa trzecia w związku z art. 114 TFUE z powodu niedopuszczalności ograniczenia czasowego w odniesieniu do ołowiu i baru

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zatwierdziła przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r., zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatowe w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy alternatywa

trzecia TFUE, gdyż to ograniczenie czasowe stanowi obejście regulacji terminów i zatwierdzania zawartej w art. 114 TFUE.

2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa druga TFUE z powodu naruszenia obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 akapit drugi TFUE w odniesieniu do czasowego ograniczenia zatwierdzenia dotyczącego ołowiu i baru

Skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła swój obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE a tym samym istotny wymóg proceduralny w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa druga TFUE w zakresie, w jakim zatwierdziła przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r.

3) Zarzut trzeci, dotyczący nadużycia władzy w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa czwarta TFUE poprzez czasowe ograniczenie zatwierdzenia dotyczącego ołowiu i baru

4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE z powodu nieuwzględnienia kryterium oceny zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE w odniesieniu do antymonu, arsenu i rtęci

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zajęła stanowisko, że rząd niemiecki nie wykazał, iż dyrektywa 2009/48/WE (!) nie daje już odpowiedniego poziomu ochrony, względnie że jest szkodliwa dla zdrowia, stanowi to naruszenie postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE, gdyż Komisja nie uwzględniła zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE kryterium oceny, czy i w jakim zakresie należy zatwierdzić utrzymanie przepisów krajowych po przyjęciu środka harmonizującego ze względu na ważne wymogi w rozumieniu art. 36 TFUE.

Skarżąca uważa, że zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-3/00 Dania przeciwko Komisji kryterium stanowi to, czy składające wniosek państwo członkowskie wykazało, że przepisy krajowe gwarantują wyższy poziom ochrony zdrowia publicznego niż wspólnotowy środek harmonizujący i że nie wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu.

5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE z powodu błędnego pod względem faktycznym i prawnym zastosowania art. 114 ust. 4 i 6 TFUE w odniesieniu do antymonu, arsenu i rtęci